

Het Ontdekstation

*Versie zonder
illustraties*

Verhaal: *Hugo Vrijdag*
Uitgave: *September 2015*

Het Ontdekstation

Voorleestijd: ±25 minuten

Samenvatting:

Het Ontdekstation is een verhaal over twee kinderen, Tim en Helene, die na schooltijd in een verlaten fabriek spelen. Tim en Helene hebben bijzondere talenten die ze in elkaar bewonderen maar die door de rest van de kinderen nog niet zo worden gezien.

Tim ziet de wereld het liefst vanuit een hoogte. Als hij een kans ziet klimt hij in een boom, een lantaarnpaal of op het dak van de gymzaal. Helene loopt over van ideeën die ze de hele dag afvuurt op haar klasgenoten. Het zijn soms best goede ideeën maar de andere kinderen horen ze niet meer.

De fabriek waar ze altijd spelen lijkt verlaten maar... in de werkplaatsen waar vroeger treinen werden gerepareerd, werken nu jongeren. Oude treinwagons zijn omgebouwd tot ateliers. Er is een jonge uitvinder, Sibrand genaamd, die apparaten uit elkaar haalt en er nieuwe dingen van maakt. Circusartiesten zijn hoog in de lucht druk in de weer met een voorstelling. Voor een show wordt een indrukwekkend decor gebouwd. Tim en Helene zijn graag in de oude fabriek. Ze kunnen er spelen met de hijskraan die ze tot een soort attractie hebben omgetoverd. En ze kunnen er zelf dingen maken in de werkplaats. Het is een plek waar ze zichzelf kunnen zijn en waar ruimte is voor hun talenten.

Maar dan dreigt er een groot probleem. Tim heeft namelijk in de krant gelezen dat de fabriek te koop staat. Als de fabriek wordt verkocht moeten de jongeren hun plek verlaten. De kinderen doen er natuurlijk alles aan om dat te voorkomen.

Maar ze kunnen het niet alleen. Daarom schakelen ze de hulp in van de kinderen in de stad. Die ontvangen een mysterieuze uitnodiging...

Een verlaten fabriek

Met een piepend geluid rolt de enorme loods deur open. Binnen is het koud. De voetstappen van Helene echoën door de oude fabriekshal. Tim kijkt om zich heen. Een naar gevoel bekruipt hem. Is dit de laatste keer dat hij hier zal spelen?

'Kom nou!' roept Helene, die op een stapel kisten klimt.

Met al zijn kracht trekt Tim de stalen deur achter zich dicht en loopt Helene achterna. Tim doet zijn rugzak af en gooit die naar Helene.

Dan klimt hij omhoog. Boven controleert hij zijn rugzak. De krant zit er nog in.

'Weet je zeker dat je het goed hebt gelezen?' vraagt Helene.

'Ik kan het bijna niet geloven. Sibrand zou dat toch nooit doen?'

Tim knikt teleurgesteld; 'Maar het staat in de krant. En die liegt niet.'

Helene klimt in een kist die boven op de stapel staat. Ze pakt een helm en zet die op haar hoofd. Daarna zet ze een pilotenbril op.

'Zit ie goed?' vraagt ze aan Tim.

Tim haalt zijn schouders op; 'Net als altijd.'

Tim doet zijn eigen helm op en bekijkt zichzelf in de spiegellende glazen van Helene's bril. Dan klimt hij ook in de kist. De kist, die aan kabels hangt, wiebelt een beetje. Helene pakt de afstandsbediening die op de bodem ligt.

'Klaar?' vraagt ze aan Tim.

Een hijskraan boven hen begint te brommen en langzaam wordt de houten kist omhoog getild.

Helene duwt op een andere knop. De houten kist schiet met een noodvaart naar voren.

'Houd je vast!' roept Helene.

Kist-surfen noemen ze het. Tim vindt het geweldig maar hij weet heel goed dat het voor Helene nog steeds spannend is. Toen ze het voor de eerste keer deed, heeft ze bijna in haar broek geplast. Dat heeft ze aan Tim bekend. Tim trekt zich aan de kabels omhoog en gaat op de rand van de kist staan.

Voorzichtig stuurt Helene de kist langs grote machines in de oude fabriekshal.
Tim laat de kist gevaarlijk wiebelen.

'Denk je dat de kabels sterk genoeg zijn?' vraagt hij plagend.

Helene antwoordt zo rustig mogelijk;

'Deze hijskraan kan een stoomlocomotief tillen. Dan kan die ons makkelijk dragen.'

Tim doet net of hij valt.

'Doe niet zo stom!' gilt Helene.

'Let nou maar op! We zijn er bijna,' zegt Tim met een knipoog.

Tim wijst naar een oude houten wagen die een eindje verderop staat. Vroeger was het een schaftkeet. Een huisje op wielen waar bouwvakkers hun boterhammen eten. Maar Tim noemt het de pipo-wagen.

Helene laat de hijskraan vlak voor de keet stoppen. De kist zakt. Nog voordat de kist beneden is, springt Tim eruit. Hij rent naar de pipo-wagen. Op de deur hangt een ijzeren naambordje.

'*SIBRAND DE UITVINDER*' staat er op.

Tim klopt op de deur terwijl hij de krant uit zijn rugzak vist.

'Post! Mogen we binnen komen?' roept hij hard.

Tim wacht niet op het antwoord en stapt naar binnen. Hij legt de krant op de werkbank. Vlak voor Sibrand die aan het werk is. Maar Sibrand gaat onverstoord verder. Een rookpluim stijgt op van zijn soldeerbout. Hij blaast een lok van zijn verwarde kapsel weg.

'Wat ben je aan het maken neef?' vraagt Helene terwijl ze binnenkomt.

'Een robot op zonne-energie? Of een drone die inbrekers betrapt?'

'Of ben je nu eindelijk bezig met je afstudeerproject?'

'Eeh, ik ben mijn broodrooster aan het repareren' antwoordt Sibrand.

Sibrand staat op van zijn kruk en steekt de stekker van het broodrooster in het stopcontact. Na een paar tellen begint het apparaat te roken. Een moment later ontploft het. De kleine ruimte vult zich met rook en Sibrand zet een klein raampje open. Sibrand wil het rokende broodrooster naar buiten gooien maar Helene houdt hem tegen.

'Niet weggooien! Daar zitten nog goede onderdelen in. '

Helene pakt het rokende apparaat uit Sibbrands handen en legt het in een lege doos. Met een viltstift schrijft ze 'KAPOT - BROODROOSTER' op de doos.

Dan zet ze de doos onder de werkbank naast een stuk of tien anderen. Alle dozen beginnen met hetzelfde woord: 'KAPOT'

Sibbrand laat zich op een stoel zakken en pakt de krant die hij op de werkbank openslaat. Hij bestudeert deze aandachtig.

'Je houdt hem op z'n kop,' zucht Tim.

Maar Sibbrand lijkt het niet te horen en vouwt de helft van de krant schuin dicht.

Dan pakt hij de linkerpunt en vouwt de krant tot een hoedje.

Tim zucht ongeduldig en trekt de krant uit Sibbrand's hand. Hij zoekt een advertentie op de achterkant. De advertentie waar hij die ochtend zo van is geschrokken.

Tim geeft de krant terug aan Sibbrand en drukt zijn vinger op de foto van de fabriek. 'Te Huur / Te Koop' staat erboven.

'Ga je weg uit de fabriek?' zegt Tim boos.

Sibbrand slaat de krant dicht zonder de advertentie te lezen.

'Hier was ik al bang voor,' zucht Sibbrand.

'Het zat eraan te komen.'

'Je mag de fabriek niet verkopen,' roept Helene boos.

'Waar moeten wij dan spelen?'

'Het spijt me jongens, maar dit gebouw is niet van mij. Een paar jaar geleden ontdekte ik de verlaten fabriek. Het dak van de pipo-wagen lekte en toen heb ik hem hier in de lege fabriek gerepareerd. Er was toch niemand.'

'Toen ik mijn vrienden vertelde van de fabriek, zijn ze ook gekomen,' gaat Sibbrand verder.

'Maar als het verkocht wordt, moeten we vertrekken. Allemaal.'

Tim tekent met zijn voet in het stof op de vloer.

'Maar jij bent toch uitvinder!' roept hij tenslotte.

'Uitvinders zijn hartstikke rijk. Jij moet de fabriek kopen!'

Sibbrand fronst zijn wenkbrauwen.

'Om heel eerlijk te zijn...' begint hij aarzelend.

'...heb ik de laatste tijd niet meer zoveel uitgevonden.'

'En de kist-surfer dan?' oppert Helene.

'Die had ik nog nooit gezien.'

Sibrand haalt zijn schouders op; 'Een mooie vondst maar niet echt een uitvinding.'

Terneergeslagen gaat hij verder; 'Ik heb denk ik een 'writersblock'. Of beter gezegd 'Een Uitvindersblock. Ik kan niets bedenken.'

Helene probeert haar grote neef te helpen; 'Kun je iets voor mij bedenken?'

Tim schiet ook te hulp. 'Ja iets wat Helene thuis kan gebruiken.'

Sibrand haalt zijn schouders op; 'Wat dan? Een supersonische opruimrobot of zo?'

'Ja!' roept Helene.

'Dan hoef ik mijn slaapkamer nooit meer op te ruimen!'

Helene fantaseert verder. 'En iets voor mijn kleine broertje.'

Tim onderbreekt Helene: 'Ja, iets leuks voor buiten in de sneeuw'

Sibrand fronst zijn wenkbrauwen; 'Wat? Hier in Nederland? Een slee op wielen of zo?'

Tim kijkt Helene glunderend aan; 'Een slee op wielen. Dat klinkt goed. Lekker bezig Sibrand!'

Sibrand denkt even na en veert dan op uit zijn stoel. Hij bestudeert de dozen en grijpt dan naar de doos waar 'ROLSCHAATSEN-KAPOT' op staat en zet die op de werkbank.

Hardop denkend gaat hij verder; 'Als ik nu eens... '

Hij draait zich om en klapt de tekentafel die tegen de muur hangt naar zich toe.

Op de tekentafel is een wit vel geplakt. Sibrand zoekt een potlood en begint te schetsen. Als hij klaar is wendt hij zich tot Tim en Helene.

'Let's go! Time to work...'

Uitvinders gezocht

Even later stapt Helene in de surf-kist. Ze pakt de afstandbediening en drukt op de knop. Terwijl de kist langzaam omhoog gaat, springt Tim erop. Helene zwaait naar Sibrand die te voet naar de werkplaats gaat.

Tim en Helene passeren een oude treinwagon. Door de kieren schijnt licht en er klinkt circusmuziek. Als ze de wagon voorbij gaan, zwaait Helene naar een jongen die Simon heet. Simon werkt al maanden aan een decor voor een circusvoorstelling. Nu is hij bezig met een grote houten leeuwenkop. Een eindje verderop oefenen twee acrobaten in felgekleurde kostuums. De ene acrobaat balanceert op een groot houten wiel en maakt salto's. De andere loopt in het wiel en jongleert met een bal. Tim is niet handig met de bal. Hij heeft het wel geprobeerd hoor want goede voetballers zijn populair in de klas. Maar helaas is een voetbalcarrière niet voor hem weggelegd.'

Tim denkt terug aan de lange avonden dat hij in de tuin oefende. Ruim een jaar geleden. Toen het hem eindelijk was gelukt om de bal meer dan tien keer hoog te houden was hij naar het veldje gegaan. Het was een warme middag. Alle stoere jongens waren aan het voetballen. Toen de bal per ongeluk Tim's kant op rolde had hij die opgepakt. Thijs die twee jaar ouder was dan Tim wilde de bal maar Tim was vastberaden. Hij had de bal op zijn rechtervoet laten stuiten. Een keer, twee keer en een derde keer. Tim had gevoeld hoe het stil werd op het veldje. Iedereen begon hardop te tellen;

'Drie-vier-vijf-zes-'

Maar bij zijn geluksgetal zeven ging het mis. De bal stuitte veel te ver omhoog en vloog met een grote boog van zijn voet. Tim kon nog net zien hoe de bal boven in een boom verdween. Tim keek om zich heen en zag hoe de grote jongens eerst elkaar hadden aangekeken. Thijs begon als eerste te lachen. Hard. Veel te hard want zo grappig was het niet. Maar de andere jongens deden mee. Iedereen deed mee.

'Misschien moet je een andere hobby zoeken,' riep Thijs, die de tranen uit zijn ogen wreef. Tim had zich omgedraaid en geprobeerd zo cool mogelijk weg te lopen.

'Hé, waar ga jij naar toe?' hoorde Tim achter zich. Tim was blijven staan en had zich voorzichtig omgedraaid.

'Jij klimt in die boom en haalt de bal naar beneden. Heb je dat begrepen gast?' had Thijs op dreigende toon gezegd.

Tim knikte en was naar de enorme eik gelopen. Hij had geluk want deze boom had veel takken. Het was een ideale boom om in te klimmen. Toen hij op de derde tak stond, zag hij hoe de bal ver boven hem in de vork van een tak was blijven hangen. Even had hij gearzeld. Maar Thijs stond beneden met de armen over elkaar geslagen. Tim was verder geklommen. Verder en verder tot hij bij de tak kwam die de bal gevangen had. Nu werd het pas echt spannend. Om bij de bal te komen moest hij de boomstam loslaten en over de tak naar de bal klimmen. Tim boog zich voorover en klemde zich vast. Daarna trok hij zich aan zijn armen naar voren. Plots hoorde Tim een harde krak. Het was het geluid van een brekende tak. Tim schrok en duwde zich snel terug naar de boomstam. Terug naar de plek waar de tak op z'n stevigst was. Hij keek naar beneden. Thijs stond nog steeds op hem te wachten. Een paar meter van Thijs vandaan stond een meisje. Het was Helene die bij hem in de klas zat. Ze hadden wel eens samen aan een project bij handenarbeid gewerkt. Tim had geprobeerd te glimlachen en tilde voorzichtig een hand op om naar Helene te zwaaien. Helene had terug gezwaaid met dichtgeknepen hand. Ze schudde met haar hoofd.

Ze probeerde hem iets duidelijk te maken. Tim haalde zijn schouders op om te laten zien dat hij haar niet begreep. Helene schudde weer. Dit keer met haar hele lichaam.

En toen begreep Tim wat ze bedoelde. Tim hield de tak stevig vast terwijl hij met zijn lichaam de tak liet schudden. En het werkte! Na een paar keer flink schudden liet de tak de bal los. Het duurde twee tellen voordat de bal beneden was. Onder hem hoorde Tim het gejuich van de jongens die hun bal terug hadden. Thijs had zijn neus opgehaald en was terug naar het veldje gesjokt maar de andere kinderen hadden vol bewondering naar hem gekeken. Helene stak haar duim omhoog en bleef beneden op hem wachten. Tim haalde opgelucht adem en keek om zich heen. Hij zat zo hoog in de boom dat hij over de daken van de huizen kon kijken. Hij telde de kerktorens en de torenflats. Beneden waren de jongens aan het voetballen. Het leken wel kabouters. Tim haalde diep adem en voelt hoe trots hij was. Het liefst zou hij voor altijd hier blijven zitten.

Toen Tim weer beneden was voelde alles anders. De grote jongens staken nu weer boven hem uit maar voor Tim bleven het de kleine kabouters die hij vanuit de hoogte had gezien. Helene had al die tijd op hem gewacht.

'Jij bent ook niet bang,' had ze gezegd. 'Jij kunt echt goed klimmen! Dat is veel moeilijker dan voetballen.'

'Ik heb een oudere neef, ging Helene verder.

'Die maakt supergave dingen in een verlaten fabriek. Er zijn daar acrobaten en je kunt er kist-surfen door de lucht! Als je durft tenminste.'

Sindsdien gaan Tim en Helene iedere dag naar de fabriek.

'Circusleeuwen maar dan nep,' stelt Helene voor.

Tim schrikt wakker uit zijn herinnering en kijkt Helene vragend aan.

'Dat is toch ook een uitvinding!' legt Helene uit.

'Circusleeuwen zijn tegenwoordig verboden. Omdat het zielig is voor de dieren. Maar nu zit de leeuwentemmer zonder werk. Dat is toch ook zielig?'

Tim tikt Helene op haar schouders; 'We zijn er al.'

Helene schrikt en drukt op de nood knop. De kist stopt plotseling en slingert heftig door de lucht.

'Dat is pas stuurmanskunst,' grapt Tim.

Als de kist stil hangt laat Helene die langzaam zakken.

Ze wachten op Sibrand die nahijgt van het rennen. Met z'n drieën lopen ze de werkplaats binnen. Tim schrikt als er een schroevendraaier naast hen neervalt. Tim kijkt omhoog. Boven in de werkplaats zitten Amir en Meike op schommels. De twee sleutelen aan een vliegmachine. Ze willen er mee naar Afrika vliegen.

'Beneden was geen plaats meer...' roept Amir.

'...en zo kunnen we vast wennen aan de hoogte,' roept Meike stoer.

'Komen jullie helpen?' vraagt Amir.

'Vandaag niet. Sibrand heeft ons nodig voor zijn uitvinding,' antwoordt Tim.

'Wat gaan jullie maken?' wil Meike weten.

'Een slee op wielen,' roept Helene enthousiast.

Sibrand rolt de tekening uit en legt die op tafel. Amir laat zijn schommelstoel zakken tot vlak boven de tafel. Nieuwsgierig bestudeert hij de tekening.

'Wacht eens even... een tijdje geleden zat ik te googlen en toen kwam ik een filmpje tegen.'

Amir springt van de schommelstoel en pakt zijn smart-phone uit de binnenzak van zijn overal.

'Hier, dit filmpje bedoel ik.'

Tim, Helene en Sibrand zien op het filmpje hoe een meisje van een jaar of elf uitlegt hoe haar uitvinding werkt. Of liever gezegd; hoe die zou moeten werken. Het meisje heeft een skateboard en een step onder de slee gebonden.

'Dat is balen! De slee op wielen bestaat al!' roept Helene teleurgesteld.

'Nu moeten we opnieuw beginnen.'

'En snel ook,' zegt Tim bezorgd.

'Als we niet snel een uitvinding verkopen wordt de fabriek aan iemand anders verkocht.'

'Wat!?!?' roept Meike verschrikt terwijl ze naar beneden klimt.

Verdrietig legt Tim aan Meike en Amir uit dat de fabriek te koop staat. Hij vertelt dat ze hadden bedacht om geld te verdienen met uitvindingen.

'Dan worden we rijk en kunnen we de fabriek zelf kopen.'

Sibrand heeft de telefoon van Amir in zijn handen en bekijkt het filmpje van de slee een tweede keer.

'Ik zou het meisje kunnen helpen met haar uitvinding,' mompelt hij.

Amir pakt zijn telefoon terug.

'Op you-tube staan allerlei leuke filmpjes van mensen die hun ideeën presenteren. Meestal kinderen. Moet je deze zien; een zwaartekracht-lamp.'

Amir googlet een filmpje van een jongen die een lamp heeft bedacht die werkt op zwaartekracht. Op het filmpje legt het jongetje met een oude klok en een fietsdynamo uit hoe het kan werken.

'Vet!', roept Tim.

'Het zou supertof zijn als die uitvinding echt wordt gemaakt. Dan heb je geen stroom meer nodig.'

Sibrand knikt; 'Ik heb een doos met een kapotte klok. Daar kan ik de zwaartekracht lamp van maken.'

'Dat is het!' gilt Helene.

'Wij hoeven helemaal niets uit te vinden!'

Allemaal kijken ze Helene vragend aan.

'We gaan de uitvinders helpen om hun ideeën te maken. Hier in deze fabriek,' roept ze enthousiast.

Tim begint heftig te knikken. 'Dat is briljant, we beginnen een uitvindersfabriek!' Glunderend gaat hij verder; 'Wij zijn hartstikke slim en handig. Wat we nodig hebben zijn goede ideeën. We gaan uitvinders helpen hun ideeën uit te werken. Hier in de werkplaats. En met het geld dat we verdienen, kopen we de fabriek.'

De kinderen kijken elkaar met grote ogen aan.

Met een gilletje verbreekt Helene de stilte 'Ja! En dan worden we wereldberoemd,'

'TAKKE, TAKKE, TAKKE, TAK...'

Tim schrikt van de oorverdovende herrie. Het klinkt als het geluid van een machinegeweer. Tim kijkt naar Helene die in elkaar duikt en onder de tafel kruipt.

'Takke, takke, takke, Takke, takke, tak,' klinkt het weer.

'Bam!' het geluid van een zware hamer die op de grond valt. De hamer is van het gereedschapsbord gevallen dat tegen de muur hangt.

'Takke, takke, takke, Takke, takke, tak,' gaat het verder. Sibrand rent naar het bord en kan nog net voorkomen dat de zaag en een tang er vanaf vallen.

'Het geluid komt van buiten!' roept hij. Zijn stem is nauwelijks hoorbaar.

Sibrand pakt een gehoorbeschermer van het bord en zet die op zijn hoofd. De beschermer ziet eruit als een grote koptelefoon. Dan pakt hij de twee andere gehoorbeschermers die aan het bord hangen en geeft die aan Helene en Tim.

'Zet deze maar op,' roept Sibrand hard.

Amir en Meike hebben hun eigen gehoorbeschermers ook opgezet.

'Takke, takke, takke, Takke, takke, tak,'

'Worden we aangevallen?' roept Amir die naar de deur van de werkplaats rent.

Amir gebaart de anderen om uit de werkplaats te gaan. Niet zo'n stom idee want de muren van de werkplaats staan op hun grondvesten te trillen. Stof dwarrelt van de stalen balken die het dak dragen.

'Straks stort de boel hier nog in! Wat is er aan de hand?' roept Meike vertwijfeld.

Meike rent naar de deur en sleurt Tim en Helene mee. Ze rennen door de deur van de werkplaats naar de grote hal. De kist van de kistsurfer schommelt aan de touwen.

'Het hele gebouw schudt heen en weer!' roept Tim. Met z'n allen rennen ze zo hard als ze kunnen. Weg van het lawaai; weg van dat wat de herrie veroorzaakt.

'Waar gaan jullie naar toe? Wat gebeurt er?' vraagt Simon die hen tegemoet komt. Simon wordt ingehaald door de twee acrobaten. Het groepje stopt midden in de hal.

'Takke, takke, takke, Takke, takke, tak...tak...'

'Wat is er aan de hand?' schreeuwt Simon nog eens.

'Ik weet het niet. We waren in de werkplaats toen ineens die ontzettende herrie begon,' Legt Sibrand uit.

'Takke, takke, takke, Takke,takke, tak,' klinkt het weer. Dit keer van een andere kant.

'We worden omsingeld' gilt Helene.

'Misschien moeten we buiten kijken,' stelt Tim voor.

'Nee, ben je helemaal gek. Dat is hartstikke gevaarlijk,' zegt Helene die Tim's arm vastpakt.

'De drone,' roepen Amir en Meike in koor.

Ze rennen terug naar de werkplaats en komen terug met een klein apparaat met. De drone is een soort helikopter maar dan met vier propellers. Meike draagt een afstandbediening en zet een hele grote bril op haar hoofd.

Het grootste deel van haar gezicht verdwijnt achter het zwarte geval. Net als haar ogen.

'Wat zie je?' vraagt Amir.

'Niets, je moet hem nog aanzetten,' antwoordt Meike.

Amir drukt op een knop die onder de drone zit. Een rood en een groen lampje beginnen te branden.

'Dat is beter,' zegt Meike beslist.

'Is het al veilig?' vraagt Meike.

'Wacht even,' antwoordt Amir die de drone op een houten kist een paar meter van hen vandaan zet.

'Ready for take-off,' zegt Amir die de anderen gebaart om afstand te houden.

Meike bedient de knoppen op de afstandbediening die ze om haar schouders heeft gehangen. De afstandsbediening rust op haar buik. Onder de drone hangt een kleine camera. Het beeld van die camera verschijnt op de bril die ze draagt. Zo is het net alsof ze zelf in de drone zit. De drone vliegt heel rustig omhoog. Als het bij de nok van het dak is laat Meike het vliegmachientje langzaam vooruit gaan. In de richting van een openstaand dakraam. Meike houdt haar hoofd een beetje scheef als ze de drone door het kleine gat naar buiten laat vliegen.

'Wat zie je?' vraagt Tim nieuwsgierig.

'Takke, takke, takke, Takke,takke, tak.'

'Oei, dat is niet best, kijk zelf maar.'

Meike zet de bril af en houdt die een stukje van haar gezicht zodat de anderen mee kunnen kijken. Tim ziet een grote graafmachine. Maar in plaats van een graafbak draagt het apparaat een sloophamer. De machine beukt met de sloophamer tegen een klein gebouwtje naast de fabriek. Moedig probeert het gebouwtje overeind te blijven maar al snel zakt het dak in elkaar. Het monster gooit zich genadeloos op de muren die als een slap zandkasteel in elkaar storten. Uit de stofwolken doemt een vrachtwagen op met een bijzondere lading. Op de aanhanger staat een groot bord, zoals je wel vaker langs wegen ziet staan.

Tim leest hardop voor wat er op het bord staat;

'TE KOOP, bouwterrein'

Onder de letters staat een tekening van parkeergarage op de plaats waar nu de oude fabriek staat.

'Kom, we moeten aan de slag,' roept Helene beslist.

'Als we niet opschieten zijn we onze fabriek kwijt.'

'Tim en ik gaan op zoek naar uitvinders. Zorgen jullie dat de fabriek klaar is voor de nieuwe gasten?'

Jouw slimste idee voor het Ontdekstation

Dit verhaal is natuurlijk nog niet afgelopen. Wil je weten hoe het verder gaat? Dan moet je samen met ons aan de slag. We willen het verhaal afmaken en er een film van maken. En we willen ook dat de uitvindersfabriek er echt komt. We hebben al een naam bedacht. Het Ontdekstation gaat het heten. En daarom roepen we alle kinderen op om mee te denken. Bedenk wat jij in het Ontdekstation wil maken of meemaken. Bedenk een uitvinding of beschrijf hoe het verhaal verder gaat. Geef ons de ideeën zodat we verder kunnen. Dus...

Ga naar www.ontdekstation.nl en laat zien

- wat wil jij in het Ontdekstation ontdekken?
- wat wil jij in het Ontdekstation beleven?
- wat wil jij in de werkplaats van het Ontdekstation maken?

Tip! gebruik de ideeënmachine op de website van het Ontdekstation